

BİLGİ TOPLUMU

Yazan: Cengiz Önder - 14 Eylül 2009

İnsan hangi alanda çalışırsa çalışsın, işini bilgi ve sorumluluk duygusu ile isteyerek, severek yapması kişisel ve toplumsal başarının temel unsurudur.

İşini bilmeyen bir sanatkâr elinde; en iyi araç gereç bile verimsiz, işe yaramaz olur. İşini bilmeyen bir çiftçinin elinde toprak verimsizleşir, su boşa akar, üretilen ürünler israf olur. İşini bilmeyen bir sanayicinin veya tüccarın başarılı olması mümkün değildir. Bilgisiz bir annenin, babanın, öğretmenin nihayet bilgisiz bir toplumun yetiştirdiği çocuk da bilgisiz olur...

İnsanlığın var olduğu tarihten beri insanlar yeni bilgiler edinmeye çalışmışlardır. İlk önce avcılıkla ve toplayıcılıkla geçinen insanlar, ilk defa on bin yıl önce Sümerlerde toprağı ekip biçmeyi, bataklıkları kurutmayı, sulama kanalı yapmayı öğrenmişler ve tarım toplumu olmuşlardır.

1453’de Türklerin İstanbul’u, Bizanslılardan almasından sonra; ilk defa İtalya’da başlayan “Yeniden Doğuş” “Aydınlanma” dönemi gibi adlarla anılan Reform ve Rönesans hareketleri ve yeni dünya dediğimiz, Amerika Kıtasının bulunması ve diğer keşifler sonucunda Avrupa’da insanlar yeni bilgilere kavuşmuş edindikleri yeni bilgiler sayesinde; tarım toplumundan, endüstri toplumuna geçmişlerdir.

İki – Üç yüz yıl gibi kısa bir zamanda Amerika Birleşik Devletleri, Japonya endüstride Avrupalıları geçmiştir. Bilgisayar, iletişim araç ve gereçlerinin gelişmesi, uzay çalışmaları o kadar çok hızlanmış ki, uzayın derinliklerinde insanlar tarafından yapılmış uydular, dünyanın her yerini izlemekte, aya gidilmiş diğer yıldızların, gezegenlerin keşfine çalışılmaktadır. Nihayet, 1950’li yıllardan itibaren de ABD ve Japonya Bilgi Çağını başlatmışlardır.

Bu gelişmeler nedeniyle zamanımıza; “Bilgi Çağı”, bilgi çağında yaşayan insanlara da “Bilgi Toplumu” adı verilmektedir.

Burada aklımıza şu soru gelmektedir. Acaba, bizim ülkemiz; verimli topraklara, önemli akarsu, göllerle, madenlere, güneşe, rüzgâra sahip ve üç tarafı da denizlerle çevrili. Ayrıca, ilk çağda bile; dünyada uygarlığın öncüsü olduğu halde; bugün, bilgi toplumu dediğimiz ülkelerin hangi aşamasındadır?.. Bu konuyu hepimiz düşünelim. Ancak, bilgi toplumu olabilmenin yolunun da bilimsel bilgi ile insanlarımızı aydınlatmak ve eğitmek olduğunu da unutmayalım.

Milli Eğitim bakanlığının verilerine göre: Her Japon yılda ortalama yirmi beş kitap okurken, Türkiye’de ortalama her kişi en fazla bir – iki kitap okuyormuş. Bu demek ki, Türkiye doğal kaynakları zengin, nüfusu kalabalık ama okuma yazma fakiri. Okuması yazması az olan bir toplumun bilgisi de azdır.. Kısaca, Türkiye “Bilgi Toplumu” olmadığı gibi “Bilgi Toplumu” olabilmesi için yeterli çabayı da gösteremiyoruz.

Çocuklarımız ezbere dayalı, bilimselliği tartışılabilir bir eğitim görüyorlar, kamu ve özel sektörlerimizde yeterli iş başında eğitim uygulanmıyor. Herkes gününü gün etmeye çalışıyor, daha doğru, daha kaliteli, iyi iş yapmak bilinci maalesef bizde az. En iyi doktor, en iyi sanatkâr, en iyi mühendis, en iyi çiftçi, en iyi öğrenci, en iyi öğretmen, en iyi yönetici, en iyi yurttaş, en iyi ülke, nihayet en mutlu insanların yaşadığı bir ülke oluşturmaya çalışmalıyız.

Yıllardır, Toprak ve tarım reformu yapılmamış olan sevgili ülkemizin; tarım sektörü bilgi istiyor. Turizm sektöründe; dinlenmek, eğlenmek için yurdumuza gelen turistlere ve insanlarımıza doğru hizmet verilemiyor. Endüstri alanında montaj sanayinden ileri gidemedik. Bu durumda: Her alanında iyi yetişmiş sorumluluk duygusu gelişmiş, çalışkan, araştırma ve geliştirme yetenek ve bilgisine sahip mühendis teknisyen ve işçilere ihtiyaç giderek artıyor.

Yakında okullar açılıyor, ana- babalar, öğretmenler, öğrenciler, yöneticiler, tüm yurttaşlarımız; gereksiz tartışmalardan, çekişmelerden, emek ve zaman kaybından çok zarar görüyoruz. En kısa zamanda okumaya, yazmaya, incelemeye, araştırmaya, görev ve sorumluluklarımızı daha iyi bilmeye, mevcutlarımızı korumaya, geliştirmeye, daha bilgili olmaya çalışmalıyız. Çağımızda önemli olan çok yorulmak değil. Bilgi ile çalışıp; ödev bilinciyle, nitelikli üretim, bireysel ve toplumsal kalkınmamızı ve mutluluğumuzu sağlayacak temel unsurdur.

Cengiz Önder